

Οἱ οὐγγροι ἀναμνησκονται εὐγνωμόνως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐπιφανεστάτου καὶ ἀτρομήτου πολέμιου τῆς καταπίεσεως, τοῦ μεγάλου ἀγκραιφνοῦς πατριώτου, ὅστις οὐδέποτε ἐπαύσατο πρὸς τὴν ἀντιμαρτυρόμενος, ὅστις οὐδέποτε ἀπέγνω, καὶ ἡγήσατο ἐπὶ τέλους τὸ οὐγγρικὸν ἔθνος ἐκ τοῦ σκότους καὶ τῆς δουλείας, εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ εἰς τὸ φῶς. Ἀλλὰ τὸ ἰδιαίτερον αὐτοῦ διακριτικὸν εἶναι, ὅτι ἀπ' ὀρχῆς μέχρι τέλους ἐκράτησεν ὁ θαυμάσιος ἀνὴρ ἄσβεστον τὴν δαῖδα τῆς ἐθνικῆς καὶ συνταγματικῆς ἐλευθερίας. Καὶ κατὰ τὰς ζοφερωτάτας ὥρας δὲν ἀπώλεσε τὴν ἐπὶ τὸ εὐτυχὲς μέλλον τῆς Οὐγγαρίας πίστιν αὐτοῦ, καὶ μόνος αὐτὸς διὰ τοῦ χρηστοῦ καὶ ἀμέμπτου χαρρακτῆρος, καὶ τῶν σοφῶν συμβουλῶν του πρὸς τὸν ἀναικα καὶ τοὺς συμπατριώτας, ἐπέτελεσε τὸ θαῦμα τῆς ἐν ἔτει 1867 συνδιαλλαγῆς τῆς Οὐγγαρίας μετὰ τοῦ μονάρχου αὐτῆς καὶ βασιλέως, χωρὶς ν' ἀπὸληφθῇ οὐδὲν ἴχνος μνησικακίας.

Ὁ Δεῦκ διήλθε τὸν ἄγμον καὶ οἰοῖται ἀσκητικὸν αὐτοῦ βίον ἐν πάσῃ λιτότητι καὶ χριστιανικῇ ἀναστροφῇ, καὶ διετέλεσε διδάσκων τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ λόγῳ τε καὶ ἔργῳ τὰ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὰ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸν πλησίον καθήκοντα. Τῇ 29. τοῦ παρελθόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐτελεύτησεν μετὰ πρωτοφανοῦς λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρεπείας ἐν Βουδαπέστη, τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ οὐγγ-

ρικοῦ βασιλείου, τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος αὐτοῦ, ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος καὶ βασιλέως Φραγκίσκου Ἰωσήφ τοῦ Α', πάντων τῶν ἐν τέλει καὶ τῶν κορυφαίων τῆς πολιτείας καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ πλήθους λαοῦ (ἰδ. ἀριθ. 20 τῆς Κλειούσας) ἐν δὲ τῷ ἐθνικῷ μουσεῖῳ τῆς Πέστης ἐν ἰδιαίτερᾳ λαμπρᾷ αἰθούσῃ, ἐπισκεπτομένη ὑπὸ τῶν βουλομένων εἰς ὀρισμένας ἡμέρας καὶ ὥρας, διατηροῦνται ὡς ἱερὰ κειμήλια 80 πολυτελεῖς στέφανοι, δι' ὧν τὸ οὐγγρικὸν ἔθνος καὶ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἐστεφάνωσε τὸ νεκρικὸν αὐτοῦ φορεῖον, ὡς καὶ τὰ ἀπλούστατα ἐπιπλά τοῦ κοιτῶνος, ἐν ᾧ ἐπὶ πλεῖστα ἔτη κατώκησε καὶ ἀπεβίωσεν ἐν ἀταραξίᾳ καὶ χριστιανικῇ εὐλαβείᾳ ὁ Δεῦκ „ὁ σοφὸς τοῦ ἔθνους“, λίαν εὐλόγως ὑπὸ τοῦ λαοῦ καλούμενος πρὸς δὲ τούτοις ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ φυλάσσονται καὶ τὰ λιτὰ αὐτοῦ ἐγδύματα δι' ἃ τότε μόνον, λέγουσιν, ἐστενοχωρεῖτο, ὅταν ἔπρεπε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἢ τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ, ἣτις ἐξόχως ἐτίμα αὐτόν, δι' ὃ καὶ ἰδίᾳ χειρὶ κατέθετο στέφανον λαμπρὸν ἐπὶ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, ἐπὶ τούτῳ ἐλθοῦσα ἐνταῦθα ἐκ Βιέννης.

Ὁ αἰδιδιμος Δεῦκ ἔζησεν ἐν μεγίστῃ οἰκονομίᾳ καὶ μετριότητι, μόλις ἀποζῶν ἀπὸ τοῦ εἰσοδήματος κτήματος πατρικοῦ, καὶ οὐδέποτε παρ' οὐδενὸς λαβὼν χρηματικὴν δωρεάν, ἀλλ' οὕτε ἀντιμισθίαν ὡς βουλευτῆς ἢ ὑπουργός.

Γ. Γ.

Τὴν προπαραλθοῦσαν Κυριακὴν 11. Δεκεμβρ. ν. χ. ἀπῆλθεν ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἐντεῦθεν εἰς Βερολίνον πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Αυτοκράτορος τῆς Γερμανίας, ἔτυχε δὲ παρὰ τοῦ πολλοῦ Μονάρχου ἐγκαρδίου δεξιώσεως καὶ ἐξαιρετικῶν τιμῶν. Ἐκ τοῦ σταθμοῦ παρέλαβον αὐτὸν ὁ πρέσβυς τοῦ ἡμετέρου βασιλέως Α. Βλάχος καὶ ὁ Γενικὸς Διοικητὴς τῆς γερμανικῆς πρωτεύουσας μετ' ἄλλων ἀντιπροσώπων τῆς πόλεως καὶ τῆς αὐλῆς. Ἡ Α. Υ. ἔφερε στολὴν ὑπολογαοῦ, οἱ δὲ δύο ἀκόλουθοί του ἦσαν ἐν μεγάλῃ στολῇ. Ἐπιβαίνοντες αὐτοκρατορικῶν ἀμαξῶν, ἐπὶ τῆς πρώτης τῶν ὁποίων ἦν ὁ Διάδοχος μετὰ τοῦ Κ. Βλάχου καὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας οἱ Κ. Κ. Λούδερς καὶ Σαπουντζάκης, διηυδύνθησαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Ἡ Α. Υ. ἐπισκέφθη κατὰ τὴν 2. μ. μ. ὡραν τὸν Αὐτοκράτορα, εἴτα δὲ τοὺς ἐν Βερολίνῳ εὐρισκόμενους πρίγκιπας. Κατὰ τὴν 3. ὡραν παρεκάθισεν ὁ Διάδοχος εἰς τὸ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ παρατεθέν ἐν τοῖς ἀνακτόροις, παρήσαν δ' ἐν αὐτῷ πολλοὶ πρίγκιπες ὁ Ἑρβέρτ, ὁ Βίσμαρκ, δύο ὑπουργοί, τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς οἱ αὐτικοὶ ὡς καὶ ὁ Βλάχος μετὰ τῶν ἀκολούθων τῆς Α. Υ. Τὸ ἑσπέρας ἡ Αὐτοκράτειρα ἐδέχθη τὸν Διάδοχον, εἴτα δὲ τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὸν Ἕλληνα πρέσβυν. Κατόπιν ὁ Αὐτοκράτωρ προσεκάλεσε τὴν Α. Υ. ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ του καὶ συνδιελέχθη ἐκεῖ μετ' αὐτοῦ περὶ τὰ τρία τέταρτα τῆς ὥρας, ἐνεχείρισε δ' αὐτῷ τὸ παράσημον τοῦ Μεγάλου Ἀετοῦ, ὅπερ ἔφερεν ἐπὶ τοῦ ἰδίου στήθους. Ὁ Ἕλληνας βασιλόπαις ἐξῆλθε τῆς συνεντεύξεως συγκινημένος καὶ περὶ χαρῆς, ἐτηλεγράφησε δὲ πρὸς τὸν Πατέρα του διὰ τῆς δεξιώσεως καὶ ἀνεχώρησεν ἀποκομίζων τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις. Αἱ πρὸς τὸν προσφιλέστατον Διάδοχον ἡμῶν ἀπονεμυθεῖσαι τιμαὶ ἀντανακλῶνται ἐφ' ὅλον τοῦ ἔθνους, ἡ δὲ ἐπιδεικνύμενα πρόξυτον στοργὴ παρὰ τοῦ ἐναρετωτέρου καὶ κραταιότερου τῶν Μοναρχῶν εἶνε πρόσθετος ἱκανοποίησις τῶν σεπτῶν αὐτοῦ Γονέων, τριοῦτον ἐκδρεψάντων Ἰόν.

Ἀμὰ ἐπανελθὼν ἐκ Βερολίνου κατὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς Κυριακῆς εὗρεν ὁ Διάδοχος ἐνταῦθα τὸν πρὸ μικροῦ ἀφικόμενον ἀδελφὸν του Γεώρ-

γιον, μετ' οὗ τὴν ἐπαύριον Δευτέραν ἀνεχώρησαν κατευθυνόμενοι διὰ Μονάχου, Βρεντησίου, Κορίνθου εἰς Ἀθήνας, ὅπου θὰ ἐορτάσῃ τὰ Χριστούγεννα.

Ἐν τινι ἐγκρίτῳ ἀμερικανικῷ περιοδικῷ „τῷ ἡλεκτρικῷ Κόσμῳ“ ἀναγινώσκομεν περίεργόν τι διάφορον περὶ τῆς τελειοποιήσεως τῆς ὑποβρυχίου τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας. Ἐπρόκειτο δὲ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην περὶ τῆς διὰ τοῦ τηλεγραφικοῦ καλωδίου ἀνακοινώσεως τῆς ἐν Λονδίνῳ ἐσχάτως δημοσιευθείσης τραγωδίας „Locrine“ εἰς τὸν „Χρόνον“ τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἡ τραγωδία αὕτη, ἣτις ἀνατυπωθεῖσα ἐν τῇ μνημονευθείσῃ ἐφημερίδῃ κατέλαβεν ὀλοκλήρους δέκα καὶ τέσσαρας αὐτῆς στήλας, πληροῖ 72 σελίδας σχήματος 8ου μετὰ 280 λέξεων κατὰ μέσον ὕρον ἐπὶ ἐκάστης σελίδος καὶ ἀποτελεῖται ἐν συνόλῳ ἐκ 18,000 λέξεων. Ἡ τηλεγραφικὴ ἀνακοίνωσις ἐγένετο διὰ δύο ὑπερωκεανείων τηλεγραφικῶν ἐταιριῶν, τῆς „Commercial Cable Compagny“ καὶ τῆς „Western Union“, καὶ ἡ πρώτη μετεβίβασε 10,000 λέξεις, ἡ δὲ δευτέρα τὰς λοιπὰς 8000. Αἱ πρῶται δέκα χιλιάδες λέξεις κατέλαβον διὰ τῶν συνήθων τηλεγραφικῶν σημείων χάρτην μήκους 315 μέτρων, ἀνὰ πᾶν δὲ λεπτὸν μετεβιβάσθησαν 17 λέξεις. Ἀμφοτέρω τὰ καλωδία εἰργάζοντο ἀδιακόπως ἐπὶ πέντε ὀλοκλήρους ὥρας, μετεβίβασαν δὲ ὅλας τὰς λέξεις ἄνευ σφαλμάτων. Αὕτη βεβαίως εἶνε ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν τηλεγραφικὸν σύρμα μετεβίβασε τόσον ἐκτεταμένον ἔγγραφο, ἀπεδείχθη δὲ τοιοῦτοτρόπως ὅτι ὁ τηλεγράφος μετὰ τὴν Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς ἐφθάσεν εἰς τὸ ὑψίστον σημεῖον τῆς τελειότητος.

Ἀλλόκοτοι φροντίδες. „Δέν με λέγεις, Σὲ παρακαλῶ, διὰ τί πίνεις τόσον πολὺ;“ — „Θέλω, φίλε μου, νὰ πνίξω τὰς φροντίδας μου.“ — „Καὶ τὸ κατορθώνεις;“ — „Ὅχι, δυστυχῶς, διότι, φαίνεται,“ ξεύρουν νὰ κολυμβοῦν.“